

# מדי ונדי

## בחדות

על מקום ברשימה, למרות שידוע כי שאר מרכיבי מחנה לוי לא יתמכו בו.

### מחנה שרון:

למרות שאיש אינו יכול לומר בוודאות מהו כוחו הממשי של מחנה אריאל שרון, אין ספק שהוא תופס עמדה גדלה והולכת בתנועה. כמחנה זה אין תתיקבוצות והמחנה יציג כמה מועמדים. הכולטים בהם: אלי לנדאו, ראש עיריית הרצליה, יושב ראש מועצת המנהלים של שק"ם, בעבר עיתונאי ומו"ל; ח"כ דויד מגן מקריית-גת — אילמלא קשריו עם שרון, היה מוצא עצמו בוודאות מחוץ לפאנל.

מועמדים פחות מפורסמים שיזכו בתמיכת שרון ואנשיו הם יעקב פייטלזון, ראש המועצה המקומית אריאל, ואיש-העסקים הירושלמי שמואל פרסבורגר, שהוא אל"מ (מיל) ושותפו לעסקים של אבי דודאי, מאנשי שרון.

באחרונה נספח למחנה הח"כ הייפאי מאיר כהן-אברוב, הסבור

התחיה השתתפו בהתמודדות בין שמיר ולוי. עתה מתכוונים ראשי חרות למחוק אותם מספר-הבוחרים. אנשי התחיה הם תומכי שרון ועתה הם יחסרו לו מאוד.

### העצמאיים:

כללים בקטגוריה זו מועמדים שאינם משתייכים למחנה זה או אחר, המקווים לתמיכה מכל המחנות, או ראשי קבוצות קטנות, שלא הצטרפו לשלושת המחנות הגדולים.

בראש העצמאיים ניצבים כיום שלישיית הדור השני של "המישפחה הלוחמת". הראשון, שרבים סיכויי לזכות במקום ריאלי ברשימת חרות,

הוא מוכיר הממשלה, דן מרידור, בנו של ח"כ חרות בעבר אליהו מרידור. הוא אומנם החליט להתמודד רק אחרי שקיבל את ברכתו של שמיר, אך קשה לשייכו למחנה שמיר. מרידור בודאי לא יזכה בתמיכה משורות ממחנה שרון, אך יזכה בתמיכה ממחנה לוי.

השני הוא מנכ"ל משרד-התחבורה, הר"ד עוזי לנדאו, בנו של שר-



שמיר הגדול

הוא מתקרב לדויד לוי. את העבודה השחורה עושה עבורו נאמנו מנחם דותן, שהוא דובר מיפעל הפיס.

מועמד עצמאי אחר, שבעבר היה קשור ליורם ארידור, הוא דובר תנועת החרות, יוסי ברון, אחיו של העיתונאי נתן ברון. הוא מתמודד מטעם סניף בתים המפולג, ומקווה לתמיכה מהמחנות השונים.

בתמיכה — לא מספקת — מוותיקי התנועה ה'בוטניסקאית'.

ח"כ איתן ליבני, שהכל מכירים בהגירתו, מתמודד הפעם באופן עצמאי. סיכויו אינם טובים, למרות שלחברי המרכז ברור, שאם ליבני ייכשל — הרי שמיפקדת אצ"ל לא תהיה מיוצגת בכנסת הבאה, אחרי שמנחם בגין ויעקב מרידור לא יכללו

הפתיע סגן-שר-האוצר, חיים קופמן כשהתייצב לצידו של לוי. השמועה אמרה, שלוי התחייב שאם הוא ייבחר — יקבל קופמן את תיק-השיכון. עתה ניתן איתו מחנה שמיר כל קשר. במחנה לוי רוגזים עליו, כמו רבים במרכז חרות, בגלל אמינותו שנפגעה במהלך הבחירות המוניציפליות. קופמן תולה את סיכויו להיבחר לכנסת הבאה בעצמאיים, שקיבלו הלוואות בתנאים נוחים מהלישכה לעצמאיים שליד בית ז'בוטינסקי, שהוא ייסד.

ראש מועצת מיגדל-העמק, שאול עמור, כבר הספיק לעבור בין כל הממנות האפשריים בתנועת החרות, ועתה הוא מקווה לזכות בקולות מכל המחנות.

ראש הנהגת העולמית של בית"ר, שלמה גרביץ, מתמודד אף הוא ומקווה לתמיכת ותיקי-התנועה, בעיקר בזכות אבות: אביו, בנקאי גרביץ, היה ממייסדי התנועה הרוויזיוניסטית. הוא גם יקבל תמיכה מקבוצתם של ערי הלפרין וגידעון סיטרמן, הכוללת שלושים יוצאי בית"ר ובנים של אבות-התנועה. גוש זה יתמודד גם בסיטרמן, לשעבר עוזרם של ארידור ושל כהן-אורגר.

סיטרמן מקווה לזכות גם בתמיכת אנשי מילוא, שאיתם הוא קשור.

קבוצת הלפרין תתמודד גם במצא וגם בגרות.

קבוצתו של מתי דרובלס, שלא יתמודד, היא קבוצת מישקי-חרות-בית"ר ואנשי התיישבות. הם יתחלקו בהצבעתם בין מועמדי הקבוצות השונות.

מועמד שעבר בזמנו לצידו של דויד לוי, חנן אברמסון, מתמודד באופן עצמאי ומקווה לתמיכה גם מאנשיו של מילוא.

גם יגאל גריפל, ממלא-מקום ראש עיריית תל-אביב, מציג את מועמדותו, ומקווה לזכות בקולות מכל המחנות. השמועה הנבדית אומרת, שהוא רוצה חסינות מפני חקירות מישטריות, שכבר החלו.

משה שכטר, ראש השליחים בארצות-כרית, שבב לארץ — מחור

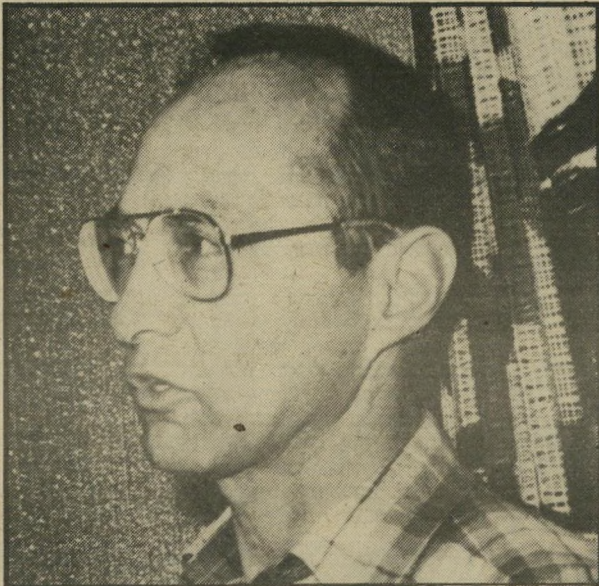


מתמודדת קרממן — הכוחמת

גם אחרי מחנה שמיר וגם אחרי מחנה לוי, אתי לזרוביץ המציגה עצמה כאלמנת-מילחמה, שיפצה מעט את הכיוגרפיה שלה, במיכתב ששלחה למאות חברי המרכז.

חברי מרכז חרות עמוסים עתה בחומר המגיע אליהם מטעם המועמדים השונים — רובם כאלה שאינם חברי מרכז, ושאיש לא שמע עליהם. לא ברור מה יהיו שיקוליו של כל מצביע בבחירת הפאנל. מה שבטוח הוא, שראשי המחנות ייכנסו לפעולה נמרצת לקראת השלב השני. אם בבחירת השביעיות לא יהיה כל מחנה מגובש סביב מועמדי, הוא עלול להתפרק מנכסיו הפוליטיים ולאבד כל ייצוג.

### בן-ציון ציטרין



מתמודד לנדאו — למישפחה —

ברשימה. שרה-תיקשורת, מרדכי (מוטק'ה) ציפורי, סובל גם הוא מבטיה. הוא אומנם התפייס כבר עם יצחק שמיר, אחרי פרשת דוח ועדת-החקירה לעניין הטבח בצברה ושאתילא, אבל ותיקי התנועה אינם מאירים לו פנים. ולא רק הם — אפילו אחיו, ישראל בן-אמיית, מנכ"ל אוניברסיטת באר-שבע, המתמודד אף הוא, משתמש בנימוק מקורי כדי לשכנע את חברי המרכז שימכו בו: לאחיו, שרה-תיקשורת, הרי ממילא אין סיכוי.

מועמד עצמאי בעל סיכויים לא רעים הוא מנכ"ל מיפעל-הפיס, גדעון גרות — עיתונאי לשעבר ובעל משרד לפירסום וליחסי-ציבור. גרות היה בעבר נאמנו של יורם ארידור. עתה

התחבורה המנוח חיים לנדאו. בעבר הוא נמנה עם נאמני חיים קורפו. בין השניים עבר חתול שחור, אך קורפו אינו מעז להרחיקו מתפקידו. לנדאו יש יחסים טובים עם שמיר ובאותה מידה הוא קרוב לצעירי מחנה לוי.

השלישית ברשימה היא רחל קרמרמן, אלמנתו של יוסף (יוסקה) קרמרמן — תעשיין וח"כ לשעבר — ובתו של שר הכלכלה יעקב מרידור, שלא יציג את מועמדתו לכהונה נוספת. קרמרמן, בשנות ה-40 לחייה, עובדת במישרד-הפירסום טל ארויו, שאף יזכה בנתח מחבילת הפירסום של הליכוד בבחירות.

שבעורתה יצליח לשוב לכנסת. בעוד שני עסקנים הנמנים עם המחנה ושיזכו בתמיכתו הם עורכי-הדין הבארי-שבעי אבי יהב, ומיכאל (מוחה) ביר, בעל השפם הלבן הענק מכארי יעקב.

שרון ניצב עתה לפני שתי בעיות. הוא יודע שלא כל מי שתמכו בו מול שמיר, יתמכו גם כאנשי קבוצתו בבחירות לפאנל. חלקם ירכזו את תמיכתם בצמרת חרות, ואולי במועמדותו שלו בלבד, ובמועמדי המחנות האחרים.

בעיה שניה: במרכז הנוכחי, שנבחר לפני שנים רבות, רשומים 900 איש. מאז 1978 נפטרו 20 מהם. אחרים, 50 במיטתם, הצטרפו ערב הבחירות לכנסת העשירית לרשימת התחיה. עריקי

ערב ההתמודדות בין לוי ושמיר